

УДК 616.31:616.716.1]-006.04-071-08-036.88+616-091.7

М.Д. Лютик, С.М. Луканьова*Кафедра анатомії людини імені М.Г.Туркевича ВДНЗ України “Буковинський державний медичний університет”, м. Чернівці*

ПРО ЛІКАРЯ ДАВИДА ІЛІЧА ВИВОДЦЕВА, ЩО БАЛЬЗАМУВАВ ТІЛО М.І. ПИРОГОВА ЗА ВЛАСНОЮ МЕТОДИКОЮ

Давид Іліч Виводцев народився в м. Бельци Бессарабської губернії (тепер Республіка Молдова) 02 квітня 1830 року в заможній єврейській родині. Навчався та виріс в Кишиневі. Закінчив на відмінно Одеську гімназію і медичний факультет Київського університету імені Св. Володимира (1863). Ще до закінчення університету 1860-х роках проходив стажування за кордоном. Свою трудову діяльність продовжував у Відні де у 1865 році навіть став членом віденського *Gesellschaft der Arzte* (наукове товариство лікарів). Автор цілої низки наукових праць в галузі топографічної анатомії і хірургії, фахівець з мінімально-інвазивного бальзамування трупів (1870) (метод Д. Виводцева). Спочатку метод призначався для анатомічного препарування органів тварин і зокрема використовувався Виводцевим в його відомих описах шляхів легеневого лімфотоку собаки. Пізніше метод був апробований для бальзамування трупів і особливо – відомих персон, як наприклад, раптово померлого 23 лютого 1870 року китайського посла в Санкт-Петербурзі, чиє забальзамоване Виводцевим тіло тривалий час збереглося під час довготривалої на ті часи подорожі до Пекіна. 09 грудня 1881 року він упродовж 4-х годин у присутності двох лікарів та двох фельдшерів забальзамував тіло М.І. Пирогова, на що було отримано дозвіл від православної церкви з такою мотивацією: «учтя заслуги Н.И. Пирогова как примерного христианина и всемирно известного учёного, разрешили не предавать тело земле, а оставить его нетленным “дабы ученики и продолжатели благородных и богоугодных дел Н.И. Пирогова могли лицезреть его светлый облик”». В 1894 році він за своєю методикою бальзамував тіло померлого в Лівадії Російського імператора Олександра III.

Весь необхідний для процедури інструментарій був також спроектований Виводцевим, включаючи і спеціально виготовлений складаний столик. За свій метод 19 січня 1876 доктор Д. Виводцев був удостоєний першої премії на Філадельфійській міжнародній виставці. Серед інших відомих його праць слід назвати наукову роботу, присвячену вивченню кровоносних судин язика собаки та їх роль в

загоюванні експериментальних ран.

На власні кошти в 1870-х роках він заснував Єврейську лікарню в м. Бельци (раніше на кошти свого батька, відомого Бессарабського землевласника, почесного громадянина м. Кишинів Іллі Виводцева була збудована в Кишиневі Єврейська лікарня, в якій тривалий час Давид Іліч безкоштовно консультував хворих). Будівля збереглася до наших днів.

Д.І. Виводцев Гоф-медик 1-го Придворного округу, дійсний таємний радник, член Російського хірургічного товариства імені М.І. Пирогова, дорадчий член військово-медичного вченого комітету.

Учасник Франко-пруської війни 1870-1871 року де безпосередньо на військовому театрі був військовим хірургом. Під час російсько-турецької війни 1877-1878 року обіймав посаду лікаря при головнокомандуючому великому князі Миколі Миколайовичу, головним лікарем військово-часового госпіталю № 60, був прикомандирований до польового військово-медичного управління, як лікар з особливих доручень. У мирний час працював у Хрестовоздвиженській громаді сестер милосердя лікарем і викладачем хірургії, згодом консультантом з хірургії в Петербурзькій Максиміліанівській лікарні, працював позаштатним лікарем Імператорських театрів, а також консультував пацієнтів в Маріїнському притулку для воїнів з ампутаціями кінцівок та калік.

Біографи М.І. Пирогова стверджують, що Давид Іліч Виводцев, був його учнем. Це не так. Насправді вперше доля звела їх у Болгарії під час російсько-турецької війни 1877-1878 р.р., де Давид Іліч здійснював та безпосередньо брав участь у тимчасовому бальзамуванні тіл загиблих офіцерів та генералів перед транспортуванням їх на Батьківщину. Саме на Балканах Давид Іліч з гордістю продемонстрував М.І. Пирогову сконструйований ним апарат для бальзамування трупів. Жодних домовленостей між ними, що після смерті тіло М.І. Пирогова буде забальзамоване, не було.

В оповіданні «Записки врача» В.В. Вересаєв повідомив про те, що саме Д.І. Виводцев, використовуючи свої старі зв'язки, звернувся до

відомого на той час австрійського хірурга Теодора Більрота з проханням проконсультувати і по можливості прооперувати хворого на рак М.І. Пирогова. Т. Більрот ознайомившись з історією та перебігом хвороби, не рішився на операцію. «Я тепер уже не той безстрашний та сміливий оператор, яким ви мене знали в Цюріху – писав він Виводцеву. – Нині при показаннях до операції я завжди ставлю перед собою запитання: чи зміг би я на собі допустити таке оперативне втручання, яке я хочу виконати на хворому?».

Виводцев друкувався в «Військово-медичному журналі», «Військово-санітарному справі», «Журналі Міністерства народної освіти», а також у медичних виданнях Німеччини та Австрії. Найбільше відомий своїми дослідженнями з анатомії лімфатичної системи та розробкою методики мінімально-інвазивного бальзамування трупів (1870). Помер 12 січня 1896 року. Похований на Преображенському Єврейському цвинтарі в м. Санкт-Петербург.

Д. Виводцев в медичній термінології:

- Ін'єктор Д. Виводцева – апарат для ін'єкції в судини трупа консервованою рідиною;
- бальзамуючий розчин Д. Виводцева.

Метод бальзамування трупів та анатомічних препаратів Д. Виводцева полягає у введенні бальзамуючого спиртово-водного розчину гліцерину і тимолу безпосередньо у кровоносні судини трупа без його аутопсії.

Стосовно російських лікарів, що займалися бальзамуванням та його практичним застосуванням, то пріоритет в цьому питанні беззаперечно належить, в першу чергу, доктору Давиду Іллічу Виводцеву, який написав досить ґрунтовну монографію (1870), що викликала на той час великий резонанс у спеціалістів і знайшла широке застосування на практиці. Без перебільшення запропонований Д. Виводцевим метод став на той час надбанням російської

медичної науки.

Щодо апарату сконструйованого Виводцевим, який він назвав ін'єктором, то він складається з скляної циліндричної посудини висотою 17,0 см та діаметром 11,0 см, яка є резервуаром для ін'єкційної рідини; посудина герметично закривається мідною кришкою, що з'єднана мідними трубками з краном. Через кришку проходять: мідна лійка з краном для наповнення бальзамуючого розчину, та мідна трубка з краном для виведення повітря при введенні розчину, а також спеціальної конструкції помпа з поршнем та клапаном. Через штатив помпи, крім трубки для накачування повітря, відходить скляна трубка до дна банки, для проведення бальзамуючої рідини в каучуковий рукав. Скляна трубка, зігнута під прямим кутом приєднана до горизонтальної мідної трубки з наконечником для з'єднання з каучуковим рукавом. Кінець згаданої мідної трубки має кран з манометром для вимірювання тиску бальзамуючої рідини. На кінці каучукового рукава знаходиться Т-подібна трубка, що заводиться в артерію.

Перед початком бальзамування в апараті відкривають всі крани. Потім наповнюють банку ін'єкційною рідиною через воронку, випускаючи при цьому повітря. Потім закривають всі крани і за допомогою помпи накачують повітря. Під цим тиском (який фіксує манометр) бальзамуючий розчин надходить в Т-подібну трубку, з'єднану з артерією.

Найкращою за складом бальзамуючою сумішшю Д.І. Виводцев вважає це: β Thymol – 5,0 gr., Alcohol – 4,5, Glycerini – 2160,0, Aq. destillat 1080,0 gr. Для худих та ніжних суб'єктів кращим є такий склад: β Thymol – 5,0, Alcohol – 45,0, Glycerini Aq. destillat. aa – 1620 gr.

Для бальзамування трупа без його розтину, кількість ін'єкційної рідини повинна бути трохи меншою половини ваги суб'єкта.

Список використаної літератури

1. Французька: R. Sue, "Anthropotomie, ou l'art d'injecter, de dissè quer, d'embaumer etc." (Пар., 1875); Marchai, "Question de l'embaumement" (Пар., 1843); Dupr è, Gannal et Sucquet, "Rapport sur divers modes d'embaumement" (Пар., 1847); P. Couil, "Etudes historiques et comparatives sur les embaumements" (Пар., 1856); I. P. Sucquet, "De l'embaumement chez les anciens et chez les modernes" (Пар., 1872).
2. Німецька: Thomson und Bauer, "Ueber das Gewebe in den aegyptischen Mumien" ("Liebig's Annalen", т. 69); T. Magnus, "Das Einbalsamiren der Leichen in alter und neuer Zeit; ein Beitrag zur Geschichte der Medicin" (Брауншвейг, 1839); W. Burow, "Ueber die conservirung von Leichen" ("Deutsche Klinik", сmp. 73, 1860); G. Wickersheimer, "Konservirungs-Flüssigkeit" Berliner Klinisch. Wochenschrift, № 44, 1879).
3. Англійська: Thomas-Joseph Pettingrew, "Hystory of Egyptian mummies (Лонд., 1834); G. Carrick, "On Dr. Wywodzoff's method of embalming the dead" (Единбург, 1870).
4. Російська: В. Буш, "Руководство к преподаванию хирургии о бальзамировании" (1837 г.); "О бальзамировании мертвых тел"; "Друг здравия", № 76, (1840); Д. Выводцев, "О простом и общедоступном способе бальзамирования без вскрытия полостей" ("Военно-медицинский журнал" часть CVII, 1870).

Надійшла 03.01.2018 р.